

تظاهرات بازنشستگان تأمین اجتماعی در مقابل مجلس

روز شنبه ۱۵ آبان ۸۹ از ساعت ۱۰ صبح بازنشستگان تأمین اجتماعی یک تظاهرات اعتراضی در مقابل مجلس شورای اسلامی برگزار کردند در این تظاهرات که از شهرری؛ اسلامشهر؛ تهران؛ کرج و قزوین حضور یافته بودند کارگران بازنشسته و برخی کارگران شاغل حضور یافته و به طرح مطالبات خود از جمله درخواست افزایش ۱۵٪ حقوق سال ۸۹ در مقابل ۶٪ اعلام شده از طرف دولت پرداختند. کارگران همچنین مطالباتی دیگر از قبیل برقراری بیمه تکمیلی و برخی امتیازات دیگر که در یک اطلاعیه منتشره ذکر شده بود و همچنین لغو مصوبه دولت در خصوص انتقال درمان از تأمین اجتماعی به وزارت بهداشت را درخواست کردند و با شعارهای بلند بارها تلاش کردند صدای خود را به گوش نمایندگان مجلس رسانده و آنان را مجبور به پاسخگویی کنند. کارگران ضمن قرائت قطعنامه خود و تعهد برخی نمایندگان در خصوص اجرای خواست های آنان قرار گذاشتند در صورتیکه به مطالبات آنان رسیدگی نشود در آینده ای نزدیک به تجمعات دیگری اقدام خواهند نمود. نکته ای که جلب توجه می کرد آگاهی آنان از ضرورت ایجاد یک تشکل سراسری از بازنشستگان تأمین اجتماعی و وحدت با کارگران شاغل بود.

یک اطلاعیه تشریحی در مورد مطالبات بازنشستگان در بین بسیاری از تظاهر کننده گان منتشر شد که متن آن ضمیمه می شود.

متن اطلاعیه منتشره در تظاهرات ۱۵ آبان ماه

مطالبات بازنشستگان تأمین اجتماعی :

- ۱- افزایش حقوق ماهیانه حداقل به میزان افزایش نظام هماهنگ خدمات کشوری و با در نظر گرفتن تورم واقعی
- ۲- برقراری "بیمه تکمیلی" برای همه بازنشستگان تأمین اجتماعی؛ زیرا پس از سی سال کارهای سخت و توان فرسا و با توجه به بالا بودن هزینه های درمان ما قادر به درمان های اساسی نبوده و این باعث رشد سریع بیماریها می شود که فرتوتی زودرس را با خود همراه دارد
- ۳- تشکیل صندوق رفاهی وام؛ مسافرت و وام تحصیلی فرزندان (همانند دیگر بازنشستگان کشوری)
- ۴- تشکیل تعاونی های مسکن برای بازنشستگان فاقد مسکن

دوستان بازنشسته تأمین اجتماعی

همانطور که می دانید در سرزمین که زندگی می کنیم "کار" و "تلاش" ارزشی ندارد و کارگران و حقوق بگیران؛ حتی در بهترین وضعیت زندگی در ایام جوانی خود نمی توانند حداقل امکانات لازم برای خود و خانواده شان را تهیه کنند و تمام بهره مندی های زندگی از آن کسانی است که کار نمی کنند؛ از اینجهت کارگران و حقوق بگیران در زمان جوانی و توانمندی خود مجبور به انجام دو یا سه کار می شوند و در زمان بازنشستگی علی رغم سی سال کار و آبرو داری اجباراً "به کار های نامناسب و دون شأن خود تن می دهند. و در این مقطع زمانی بجهت بحران های اقتصادی - که به دست دولت و سوء استفاده گران ناشی شده - و با خیل عظیم جوانان بیکار؛ کار برای بازنشستگان نایاب است.

یک اصل تاریخی می گوید هر نسلی پا روی دوش نسل قبلی خود می گذارد؛ این همه بنا ها؛ شهرها؛ کارخانه ها؛ سد ها؛ جاده ها و خیابان ها و تأمین زندگی دهها میلیون انسان نسل پس از ما؛ از زحمت چه

کسی ساخته شده است؟ دولتمردان و سرمایه داران بدون آنکه کمترین زحمتی برای این مملکت کشیده باشند و به اصطلاح سنگ روی سنگ گذاشته باشند امروزه در بهترین و مستحکم ترین بناها و خودروهایی که ما ساخته ایم و در روی بهترین مبلمان ها لم می دهند و به روی مبارکشان هم نمی آورند که از قبل دسترنج چه کسانی استفاده می کنند؟ دولتمردان فراموش کرده اند که این کارگران بودند که وقتی با قدرت عظیم خود بطور یکپارچه و متحدانه در سال ۵۷ پا به عرصه مبارزه نهادند رژیم گذشته خلع سلاح شد.

دوستان می دانیم که ۳۰٪ حقوق و مزایای دریافتی ماهیانه از ما کسر و به حساب تأمین اجتماعی ریخته می شود برای اینکه بدانیم در چهل یا سی و یا ده سال قبل چه ارزشی داشته است؛ کافیت با قیمت اقلام مصرفی مثل برنج و یا گوشت و یا مسکن و غیره سنجش کنیم؛ در سی سال قبل گوشت کیلویی ۲۵ تومان بود و از حقوق و مزایای ۴۰۰۰ تومانی ما ۱۲۰۰ تومان بیمه کسر می گردید (سی در صد بیمه) یعنی برابر با ۴۸ کیلو گوشت ماهیانه بیمه پرداخت می کردیم و با قیمت امروزی که حداقل کیلویی ۱۸۰۰۰ تومان است؛ برابر با حدود ۸۶۴/۰۰۰ تومان می گردد؛ و این مبلغ ماهیانه با معادل سازی ارزش امروزی؛ در سی سال قبل بعنوان بیمه از حقوق ما کسر می گردید و مسلم است که بخشی از آن سرمایه گذاری شده و بگریان افتاده و طی سال ها دارای بازده بوده است و نتیجتاً از مبلغ ذخیره اولیه نیز افزون شده است؛ حال پس از سی سال خوبست مسئولین روشن کنند که این پول هایی که ما پرداخته ایم به کجا رفته است؟ حاکمیت موظف است عدالت را رعایت کند و از اینکه سرمایه؛ دسترنج و حاصل زندگی ما توسط دیگران بغارت برود جلوگیری نماید. اگر تورم ایجاد شده؛ ما که خود تولید کننده و عامل کاهش تورم بوده ایم و باید دید چه کسانی باعث ایجاد تورم بوده اند و آیا ثروت آنان در این مدت کاهش یافته و یا دهها برابر افزایش پیدا کرده است؟ مصداق جمله معروف شده ایم "کسی که کار می کند چیزی بدست نمی آورد و آنکه چیزی بدست می آورد کار نمی کند"

دوستان هم اکنون ما یعنی سازندگان تمام نعمات کنونی در ته جدول قرار داریم همه چیز را تقسیم می کنند؛ بودجه ها را تخصیص می دهند و اگر چیزی ته آن ماند نیم نگاهی بما کرده و اندکی در نظر می گیرند و اگر نمانده بود که سخنرانی های طول و درازی در مورد جبران حقوق ما می کنند اما در درون آن جز حرف و وعده و وعید توخالی هیچ چیز نیست. ما صدقه نمی خواهیم؛ ما حقوق اساسی خود را می خواهیم.

باید بفکر جدی و اساسی باشیم؛ با ریختن غم و غصه و اندوه در درون خود؛ یعنی با از بین بردن خود کاری صورت نخواهد گرفت؛ با حرکت انفرادی نیز بجایی نمی رسیم و با یک جواب "نه" سر بالا از یک کارمند دون پایه خلع سلاح می شویم حرکت های موضعی و عصبانی جمعی نیز راه بجایی نخواهد برد و همانند رعد و برق محو می شود.

راهکار ما ایجاد تشکیلات دائمی و سراسری است

اگر متحدانه و در سراسر مملکت خواسته های خود را با صدای رسا اعلام کنیم کسی نمی تواند آنرا نشنیده بگیرد؛ ما جمعیت زیادی هستیم می توانیم در تصمیمات کلان و انتخابات و غیره اثر گذار باشیم؛ باید جمع خود را باور کنیم همانطور که ما سازندگان نعمات موجود هستیم؛ اما سؤال اینست که شورا های خود را چگونه تشکیل بدهیم؟

۱- در تمامی شهرستان ها و مراکز استان می توان با تجمع در مقابل سازمان کل تأمین اجتماعی بطور مرتب اول هر ماه ضمن بیان خواسته ها؛ مجمع عمومی خود را تشکیل و یک هیأت موسس شورای نمایندگان با اهداف زیر تشکیل شود.

- فراخوان تشکیل مجمع عمومی بازنشستگان هر شعبه در مسجد محل ؛ پارک منطقه و یا یک مکان عمومی دیگر که بطور مرتب در پانزدهم هر ماه تشکیل شود و برگزاری انتخابات جهت شورای دائمی همان منطقه

- تشکیل کمیون های : فرهنگی و انتشارات ؛ روابط عمومی ؛ همکاری های داوطلبانه ؛ تفریحی و ورزشی

- انتشار خبر نامه بازنشستگان تأمین اجتماعی منطقه بطور ماهیانه برای بازنشستگان هر شعبه

۲- تشکیل شوراهای بازنشستگان تأمین اجتماعی شهر ها متشکل از نمایندگان مناطق با کمیسیون های مربوطه

۳- تشکیل شوراهای استانی از نمایندگان شهرها و بلاخره در سطح کشور از نمایندگان استانها همانطور که مقامات دولتی وعده دادند که حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی همانند بازنشستگان کشوری و لشگری افزایش خواهد یافت و از طرف دیگر میزان بیمه پرداختی ما بسیار بیشتر از میزان بیمه پراختی کشوری و لشگری بوده و قابل مقایسه نمی باشد درخواست تحقق مطالبات بحق موارد ذکر شده را داریم .

جمعی از بازنشستگان تأمین اجتماعی